

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht
(Niemcy) w dniu 26 lutego 2021 r. – LB / TO**

(Sprawa C-120/21)

(2021/C 182/53)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: LB

Strona pozwana: TO

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy⁽¹⁾ i art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoją na przeszkodzie stosowaniu uregulowania krajowego takiego jak § 194 ust. 1 w związku z § 195 Bürgerlichen Gesetzbuch (BGB), w myśl którego prawo do corocznego płatnego urlopu podlega ogólnemu terminowi przedawnienia wynoszącemu trzy lata, którego bieg, z zastrzeżeniem warunków określonych w § 199 ust. 1 BGB, rozpoczyna się wraz z końcem roku urlopowego, jeżeli pracodawca rzeczywiście nie umożliwił pracownikowi skorzystania z prawa do urlopu poprzez stosowne wezwanie i poinformowanie?

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 299, s. 9

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis
administracinis teismas (Litwa) w dniu 26 lutego 2021 – Get Fresh Cosmetics Limited / Valstybinė
vartotojų teisių apsaugos tarnyba**

(Sprawa C-122/21)

(2021/C 182/54)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Get Fresh Cosmetics Limited

Druga strona postępowania: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 87/357/EWG⁽¹⁾ z dnia 25 czerwca 1987 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących produktów, których wygląd wskazuje na przeznaczenie inne niż rzeczywiste, zagrażających zdrowiu lub bezpieczeństwu konsumentów, należy interpretować w ten sposób, że produktami, o których mowa w ust. 1 owego artykułu, są produkty, które nie są wprawdzie środkami spożywczymi, lecz ze względu na swój kształt, zapach, kolor, wygląd, opakowanie, etykiety, pojemność lub wielkość mogą zostać uznane przez konsumentów, w szczególności przez dzieci, za środki spożywcze, a w konsekwencji mogą zostać spożyte przez umieszczenie ich w jamie ustnej, wysłanie lub połknięcie, co wiąże się z zagrożeniem, ponieważ, jak wynika z obiektywnych i uzasadnionych danych, może to skutkować na przykład uduszeniem, zatruciem, przebicciem lub niedrożnością przewodu pokarmowego?
2. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy ciężar dowodu w tym zakresie powinien spoczywać na właściwym organie nadzoru państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Dz.U. 1987 L 192, s. 49.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 16 grudnia 2020 r. w sprawie T-541/18, Changmao Biochemical Engineering / Komisja, wniesione w dniu 26 lutego 2021 r. przez Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd,

(Sprawa C-123/21 P)

(2021/C 182/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (przedstawiciele: K. Adamantopoulos, dikigoros, P. Billiet, advocaat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA i Caviro Distillerie Srl

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie T-541/18;
- uwzględnienie żądań podniesionych przez wnoszącą odwołanie w jej skardze do Sądu oraz stwierdzenie nieważności spornego rozporządzenia⁽¹⁾, w zakresie w jakim dotyczy ono wnoszącej odwołanie lub tytułem żądania ewentualnego, w całości, zgodnie z art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości; oraz
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania odwoławczego oraz postępowania przez Sądem w sprawie T-541/18; oraz
- tytułem żądania ewentualnego, przekazanie sprawy Sądowi w celu wydania przez niego orzeczenia w przedmiocie któregokolwiek z zarzutów wnoszącej odwołanie, jeśli uzasadnia to stan postępowania; oraz
- stwierdzenie, że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy odwołania: punkty 64, 65 i 74 zaskarżonego wyroku naruszają prawo, gdyż Sąd stwierdził w nich, że zgodność z prawem aktów Unii Europejskiej przyjętych na podstawie art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego⁽²⁾ nie może być przedmiotem kontroli w świetle protokołu o przystąpieniu Chińskiej Republiki Ludowej do WTO (zwanego dalej „protokołem o przystąpieniu”). Ponadto, zaskarżony wyrok narusza prawo, gdyż Sąd nie uznał w nim, że art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego stanowi wyjątek od art. 2 ust. 1–6 rozporządzenia podstawowego, który może być stosowany w szczególności do przywozu z Chin do Unii wyłącznie na podstawie postanowień art. 15 lit. a) ppkt ii) i lit. d) protokołu o przystąpieniu tak długo, jak postanowienia te pozostają w mocy. Wykorzystanie przez Komisję Argentyny jako państwa analogicznego w przypadku wnoszącej odwołanie było błędne zarówno na gruncie prawa Unii jak i prawa WTO. Podejście to doprowadziło do ustalenia przez Komisję bardzo wysokiego marginesu dumping w odniesieniu do wnoszącej odwołanie, podczas gdy taki margines w ogóle by nie istniał, gdyby Komisja zamiast tego zastosowała wobec wnoszącej odwołanie przepisy art. 2 ust. 1–6 rozporządzenia podstawowego.